

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 103/25

Luxemburg, 1 augustus 2025

Arrest van het Hof in zaak C-758/24 | [Alace] en C-759/24 | [Canpelli] ¹

Internationale bescherming: de aanwijzing van een derde land als „veilig land van herkomst” moet doeltreffend door een rechter kunnen worden getoetst

Een verzoek om internationale bescherming van een onderdaan van een derde land kan in het kader van een versnelde procedure aan de grens worden afgewezen wanneer zijn land van herkomst door een lidstaat als „veilig” wordt aangewezen. Het Hof preciseert dat lidstaten dit kunnen doen door middel van een wetgevingshandeling, op voorwaarde dat een rechter doeltreffend kan toetsen of de in het Unierecht gestelde materiële voorwaarden zijn vervuld. De verzoeker en de nationale rechter moeten toegang hebben tot de informatiebronnen waarop deze aanwijzing berust. Een lidstaat mag een land echter niet in de lijst van veilige landen van herkomst opnemen indien dit land niet aan zijn gehele bevolking voldoende bescherming biedt.

Overeenkomstig richtlijn 2013/32/EU ² kunnen de lidstaten verzoeken om internationale bescherming versneld en aan de grens behandelen wanneer zij afkomstig zijn van onderdanen van derde landen die geacht worden voldoende bescherming te bieden. In Italië worden derde landen sinds oktober 2024 bij een wetgevingshandeling als „veilige landen van herkomst” aangewezen. Op grond van die handeling wordt Bangladesh in Italië als een „veilig land van herkomst” beschouwd.

Tegen die achtergrond zijn twee onderdanen van Bangladesh, die op zee door de Italiaanse autoriteiten zijn gered, overeenkomstig het protocol Italië-Albanië ³ naar een detentiecentrum in Albanië gebracht waar zij een verzoek om internationale bescherming hebben ingediend. De Italiaanse autoriteiten hebben hun verzoek volgens de versnelde procedure aan de grens behandeld en het ongegrond verklaard op grond dat hun land van herkomst als „veilig” wordt beschouwd.

Verzoekers hebben de afwijzende beslissing aangevochten bij de gewone rechter van Rome, die zich tot het Hof van Justitie heeft gewend om duidelijkheid te verkrijgen over de toepassing van het begrip „veilig land van herkomst” en over de verplichtingen van de lidstaten op het gebied van doeltreffende rechterlijke toetsing. De verwijzende rechter merkt op dat de wetgevingshandeling van oktober 2024, anders dan de vroegere regeling, niet preciseert op welke informatiebronnen de Italiaanse wetgever zich heeft gebaseerd om de veiligheid van het betreffende land te beoordelen. Bijgevolg wordt zowel de verzoeker als de rechterlijke autoriteit de mogelijkheid ontnomen om de rechtmatigheid van een dergelijk vermoeden van veiligheid te betwisten respectievelijk te toetsen, door met name de herkomst, de autoriteit, de betrouwbaarheid, de relevantie, de actualiteit en de volledigheid van deze bronnen te onderzoeken.

Het Hof antwoordt dat **het Unierecht zich niet ertegen verzet dat een lidstaat een derde land bij een wetgevingshandeling als veilig land van herkomst aanwijst, mits die aanwijzing doeltreffend door een rechter kan worden getoetst**. De rechter moet nagaan of de in bijlage I bij de richtlijn gestelde materiële voorwaarden voor een dergelijke aanwijzing zijn vervuld, met name wanneer beroep wordt ingesteld tegen een beslissing tot afwijzing van een asielerzoek in het kader van de versnelde procedure die van toepassing is op de

onderdanen van aldus aangewezen landen.

Het Hof benadrukt tevens dat **de informatiebronnen waarop die aanwijzing berust, zowel voor de verzoeker als voor de bevoegde rechter voldoende toegankelijk moeten zijn**. Dit vereiste is bedoeld om een doeltreffende rechterlijke bescherming te garanderen, zodat de eiser zijn rechten doeltreffend kan doen gelden en de nationale rechter zijn toezicht volledig kan uitoefenen. Bovendien kan de rechter bij het onderzoek of de aanwijzing voldoet aan de in bijlage I bij de richtlijn gestelde voorwaarden rekening houden met informatie die hij zelf heeft ingewonnen, mits hij de betrouwbaarheid van die informatie verifieert en beide partijen bij de procedure in de gelegenheid stelt om opmerkingen over die aanvullende informatie te maken.

Ten slotte preciseert het Hof dat **een lidstaat, tot de inwerkingtreding van een nieuwe verordening ter vervanging van de huidige richtlijn, een derde land dat voor bepaalde categorieën personen niet voldoet aan de materiële voorwaarden voor die aanwijzing, niet als „veilig” land van herkomst kan aanwijzen**. De nieuwe verordening ⁴, die uitzonderingen toestaat voor dergelijke duidelijk identificeerbare categorieën van personen, treedt in werking op 12 juni 2026, maar het staat de Uniewetgever vrij om die datum te vervroegen.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst en, indien van toepassing, de samenvatting](#) van het arrest zijn op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎(+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via „[Europe by Satellite](#)” ☎(+32) 2 2964106.

[Hier](#) vindt u een video van het Hof van Justitie van de Europese Unie met uitleg over het arrest.

Volg ons!

¹ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

² [Richtlijn 2013/32/EU](#) van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: „richtlijn”).

³ Het protocol tussen Italië en Albanië, ondertekend te Rome op 6 november 2023 en geratificeerd bij wet nr. 14 van 21 februari 2024, richt een detentie- en repatriëringscentrum op Albanees grondgebied op, maar onder Italiaanse jurisdictie. Dit centrum is bedoeld voor aanvragers van internationale bescherming en maakt het mogelijk om op onderdanen van landen die als veilig worden beschouwd een versnelde procedure aan de grens toe te passen.

⁴ [Verordening \(EU\) 2024/1348](#) van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU.